

A gyulafehérvári főegyházmegye papsága, a székelyudvarhelyi főesperesi kerület, a székelylengyelfalvi hívek és a rokonság gyászoló szívvel, de a gondviselő Isten szent akaratában megnyugodva tudatja, hogy

Főtisztelendő

HAJDÓ ISTVÁN

tb. főesperes-plébános

69 éves korában, papságának 44. esztendejében, 2011. július 8-án, szentségekkel ellátva a déli Úrangyala imádkozása alatt az Úrban csendesen elhunyt.

Papi szolgálatának állomáshelyei: plebánusként Nyikómalomfalva (1968-1978), Gyergyóújfalu (1978-1985), kerületi főesperesként Gyergyószentmiklós (1985-2006), nyugdíjasként Székelylengyelfalva (2006-2011).

Halálával főegyházmegyénk egyik legnagyobb népszónokát és Krisztus tanításában kitartó papját veszítette el. Székely népének sorsát szívéen viselte, az emberi életet szóval és tettel védelmezte. Példás papi élete számos papi és szerzetesi hivatást ébresztett, akik közül több mint húszan jutottak el az oltár szolgálatára.

Istentől kapott igehirdető tehetségével megtalálta az utat sokak értelméhez és szívéhez.

Lelkiismeretes munkájával maradandó nyomot hagyott a rábízott hívek életében.

Szívbetegsége gyermekkorától kísérte. Szívműtete után nyugdíjasként szolgált a székelylengyelfalvi egyházközséget. Betegen, fáradtan is a krisztusi szeretet készített arra, hogy élete utolsó pillanatáig Krisztusnak hűséges papja legyen.

Végrendeletében így ír: *„Hálás gyermeki szeretettel köszönöm Jézusom, hogy meghívtál szolgálatodra és pap lehettem sok-sok éven át. Édesanyádnak, a csíksomlyói Szűzanyának lába elé borulva megköszönöm, hogy védelmező édesanyám letél”.*

Hisszük, hogy a Jó Pásztor hazavárja, magához öleli, és így szól hozzá: *„Jól van te hűséges, derék szolga. Mivel a kevésben hű voltál, sokat bízok rád: menj be urad örömébe”* (Mt 25,23).

Paptestvérünk földi maradványait 2011. július 11-én délelőtt 11 órakor a székelylengyelfalvi templomban bemutatott szentmise után helyezzük örök nyugalomra, végakarata szerint a templom kertjében.

Áldásos papi életéért a Mindenható Isten legyen örök jutalma, amint papi jelmondatában kérte: *“Egyért könyörögtem az Úrhoz, csak egyet kérek, hogy lakhassam az Úr hajlékában, amíg csak élek”* (Zsolt 26, 4).